

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

В умовах євроінтеграції основним шляхом удосконалення управління діяльності підприємства є побудова ефективної системи інформаційного забезпечення. Адже, діяльність будь-якого підприємства зорієнтоване на постійне збільшення інтенсивності інформації та її обсягу. Проте існують певні труднощі щодо формування високоефективної системи інформаційного забезпечення управління підприємств. Саме тому актуальною постає проблема визначення сутності інформаційного забезпечення та його особливостей в управлінні підприємствами.

Інформаційне забезпечення є «наріжним каменем» не тільки в процесі управління продуктивністю підприємства, але й на всіх інших етапах економіко-господарської діяльності. Варто відзначити, що чим повніше і достовірніше інформація, чим оперативніше і якісніше її опрацьовано, тим вище обґрунтованість і потенційна ефективність управлінських рішень і дій.

Аналіз вітчизняних літературних джерел дає змогу констатувати факт відсутності єдиного взаємоузгодженого підходу щодо ідентифікації поняття «інформаційне забезпечення». Проте, огляд існуючих джерел дозволяє визначити три основні підходи [1; 2; 3]:

– системний: інформаційне забезпечення – це система, що складається з інформаційних ресурсів, інформаційних технологій, програмного забезпечення та технічних засобів. При системному підході інформаційне забезпечення підприємства розглядається як сукупність взаємопов'язаних елементів однієї складної динамічної системи, яка перетворює вхідні інформаційні ресурси в необхідну систему інформаційного забезпечення.

– концептуальний: інформаційне забезпечення – це необхідний процес забезпечення потреб суб'єктів в інформації, що необхідна для обґрунтування і прийняття стратегічних рішень. Організація належного стану інформаційного забезпечення можлива за умов чіткого визначення параметрів і налаштування системи обміну інформацією між зовнішнім та внутрішнім середовищем.

– результативний: під інформаційним забезпеченням слід розуміти результат процесу отримання, обробки, накопичення, зберігання, аналізу та передачі інформації для прийняття управлінських рішень. Основне призначення інформації – це створення системи взаємопов'язаних і взаємодоповнюваних показників, які дозволяють одержати всебічну

кількісну і якісну характеристику.

У контексті управління інформаційним забезпеченням, на наш погляд, являє собою інструмент регулювання, що відповідає за своєчасне надходження актуальних та вірогідних інформаційних ресурсів, а також сприяє ефективній циркуляції інформації від управлінців до виконавців.

У свою чергу, сутність інформаційного забезпечення процесу управління підприємства підкріплена необхідністю задовольняти потреби не лише поточного управління, а й бути здатною збирати, накопичувати і опрацьовувати усю інформацію, яка може впливати на діяльність підприємства в довгостроковій перспективі.

Інформаційне забезпечення процесу управління вимагає точності виміру параметрів та абсолютної надійності обробки даних. Також слід відмітити, що інформаційне забезпечення процесу управління на підприємстві в сучасних умовах повинно вирішуватися комплексно з урахуванням організаційного, технологічного та технічного принципів [3].

Процес управління підприємством в умовах прийняття важливих управлінських рішень потребує різноманітну інформацію. Одним з варіантів вирішення проблеми вчасного надходження інформації та гарантування її вірогідності є формування інформаційно-аналітичного порталу, який являє собою інформаційну систему підприємства, що аналізує вхідні та вихідні потоки інформації, а також виступає головним посередником взаємодії суб'єкта з ринком за допомогою використання інтернет-технологій.

Вагомість створення інформаційно-аналітичного порталу (ІАП) забезпечення процесу управління підприємством обумовлена [1; 2; 3]:

- доступом до необхідної інформації підприємства з будь-якої точки інтернет-мережі;
- спрощенням пошуку інформації (ІАП розмежує інформацію за напрямками діяльності, часом її надходження та актуальністю);
- активізацією процесу управління (формування ІАП зумовлює перегляд всіх бізнес-процесів та ідентифікацію необхідності їх корегування з метою створення забезпечення належного рівня управління);
- можливостями для ефективного регулювання процесу управління (ІАП відкриває доступ до інформації для зацікавлених осіб – інвесторів, споживачів, посередників, що дає змогу розширити бізнес, тим самим створити умови для забезпечення належного рівня стратегічної стійкості).

Таким чином, можна стверджувати, що ІАП виступає основою інформаційного забезпечення процесу управління на підприємстві. Крім того, він є уособленням корпоративної інформаційної системи, що притаманна не лише великим підприємствам, але й іншим суб'єктам незалежно від їх форми власності та масштабу.

Література

1. Безбородова Т.В. Структурно-морфологічна модель системи інформаційного забезпечення процесу управління. *Економіка та держава*. 2007. № 4. С. 27 – 29.

2. Кулицький С.П. *Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління* / С.П. Кулицький. К.: МАУП, 2012. 426 с.

3. Корнєєв Ю.О. *Інформаційне забезпечення розвитку підприємницької діяльності*. Вісник НАН України. 2008. № 5. С. 24 – 31.

УДК 369.013

*І.Р. Зінченко, студент гр. 401-ЕМ
Наук. керівник - О.В. Комеліна, д.е.н., професор,
завідувач кафедри менеджменту і логістики,
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ АНТИКРИЗОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Будь-яка компанія в незалежності від її розміру, успішності та сфери діяльності протягом життєвого циклу зустрічається з різними кризовими явищами, однак ситуація воєнного стану є особливо складною та непередбачуваною.

Основа антикризового менеджменту полягає в аналізі наявного стану підприємства, плануванні та реалізації певної стратегії дій, спрямованих на максимально можливе скорочення витрат та забезпечення стійкості життєво необхідних бізнес-процесів. Зараз, стратегії дій українських підприємств відрізняються в залежності від їх географічного розташування та статусу. Так можна виділити підприємства тимчасово окупованої території, підприємства, які функціонують на територіях, де ведуться бойові дії, а також підприємства, що знаходяться у відносно безпечній зоні. Відносна різниця між ними полягає в тому, що для одних стратегія дій потрібна зараз, а для інших, ще вчора.

Для визначення сучасних інструментів антикризового менеджменту підприємства в умовах воєнного стану перш за все необхідно провести детальну інвентаризацію майна, а також оцінку його ринкової цінності для подальшого відшкодування в разі втрати. Що стосується трудових ресурсів, основним завданням є забезпечення безпеки їх життєдіяльності. Також варто звернути увагу на питання, пов'язані із рухом робочої сили, у тому числі внутрішніх мігрантів. Держава покриває частину заробітної плати даних осіб, отже стає доцільно їх наймати, оскільки це розвантажить наявних працівників, дозволить зекономити кошти, а також не втратити об'єми в разі певних обмежень, таких як комендантська година.

Основною ж проблемою на яку управлінцям необхідно звернути увагу, є втрата логістичних шляхів, підприємств-партнерів, постачальників, а також доступності альтернативних транспортних маршрутів. Навіть якщо війна закінчиться, багато що з вищеназваного швидко відновити не вдасться, тому необхідно звернути увагу на максимальну співпрацю з європейськими